

vare færdige paa den Tid; da de opførte deres Bygninger.

Hvad det af den sidste ærede Taler (Nørgaard) berørte Spørgsmaal angaaer, troer jeg ikke, at det vilde være hensigtsmæssigt til denne lille Lov at knytte et Forsøg paa at indføre en Reform med Hensyn til Bygningsafgiften i det Hele, og navnlig til derunder at inddrage Spørgsmaalet om, hvilke Conseqventer denne Lov maatte kunne medføre med Hensyn til Afgiften i Kjøbstæderne i det Hele taget. Jeg skal gjentage, hvad jeg under Behandlingen af Finantsloven i det andet Thing allerede har havt Leilighed til at udtale, at efter min Overbeviisning er den hele Lovgivning om Bygningsafgiftsvæsenet en saadan, der i en høj Grad trænger til en Reform. Med Hensyn til Kjøbstæderne er denne Lovgivning vozet til en saadan Hærskare af Bestemmelser, at Controllen og Dppebørseren derved er bleven gjort overmaade vanskelig, medens det jo maa være Siemedet med enhver Beskatningslov, at den paa den simpleste og lettest oversfinelige Maade tilbeibringer det tilstrækkelige finantsielle Resultat. Dette gjælder endnu mere om Landet, hvor Skatten væsentligt fremtræder som en Næringsstat. Det forekommer mig at være i høj Grad uhensigtsmæssigt at knytte denne Skat til de faste Egenomme, naar der ikke netop er Tale om saadanne Næringsbrug, der kræve bestemte Indretninger, som Møller, Kroer og deslige. Jeg finder det, som sagt, uhensigtsmæssigt, at den skal finde Anvendelse paa saadanne Næringsbrug, der Intet have at gjøre med Bygningernes Indretning, og hvor Afgiften flytter med selve Personen; naar saaledes en Landsbyhhaandværker flytter ind i et lille Leiehuus, bliver det afgiftspligtigt, og naar han atter forlader det, bliver det befriet for Afgiften, som flytter med ham. Jeg troer, at dette Spørgsmaal allerede fra den tekniske Side, om jeg saa maa sige, i høj Grad kræver en Reform, ligesom jeg mener, at det frembyder en passende og hensigtsmæssig Maade at komme ind paa et Spørgsmaal, der ikke kan flydes bort, nemlig hvorvidt Forholdet mellem Byerne og Landet med Hensyn til Beskatningen til Staten er fuldkommen retfærdig. Ved jeg saaledes mener, at dette Spørgsmaal vil

blive en Hovedgjenstand for Forhandlingerne i den næste Rigsdagssession, skal jeg ikke videre her indlade mig paa dette Spørgsmaal, men kun strax udtale, at efter min Overbeviisning vilde det da være den rette Grundvold, hvor paa man stillede sig, naar man ikke freinkom med Bebreidelser om Prægravation eller Forurettelser. Jeg mener ogsaa, at man derved meget let kan affee fra det Spørgsmaal, om ikke den nuværende Ordning af Skatteforholdene er givet under en Forudsætning, hvoraf der kun er meget lidet tilbage; jeg troer, at den Synsmaade, hvorfra Sagen rettest betragtes, er, hvorvidt vedkommende Skatteydere med nogen Lethed kunne taale at udrede Skatterne. Jeg vil altsaa haabe, at jeg, hvis jeg møder for Rigsdagen i næste Session, vil kunne forelægge et omfattende Lovarbejde i den Retning, hvorved hele dette Forhold skal komme under langt simplere og correctere Former; men jeg vilde ansee det for ubetimeligt nu at indlade sig paa videregaaende Forsøg end det, som fremkaldt ved særlige Omstændigheder, nu foreligger til Vedtagelse, saafremt man forøvrigt ikke i Realiteten finder Noget derimod at erindre.

Nørgaard: Det maatte være mig tilladt at gjøre den ganske korte Bemærkning, at forsaavidt den ærede Minister, saavidt jeg forstod hans Udtalelser, meente, at jeg ved at anbefale en dybere gaaende Behandling af Sagen end den, der kunde blive den tildeel her i Salen ved Endringsforslag, havde tilsigtet en Reform af det hele Bygningsvæsen, saa var det ingenlunde min Mening, at dette kunde skee i Forbindelse med denne Lov, ligesom jeg heller ikke troer at have udtalt mig saaledes, at man kunde faae den Mening ud deraf. Hvad jeg imidlertid vilde antyde ved de saa Ord, jeg udtalte, var, om man ikke paa samme Tid, som man frigav alle ubeboede Kældere for Skattens Erlæggelse, burde beskatte alle beboede Kældere saavel i Sidehuse som Baghuse; og det var kun det, jeg ønskede taget under nærmere Overveielse ved Behandlingen af denne Lov, da Principet i Udkastet har en ikke ringe Betydning.